TIGR A HYENA,

čili

Napoleon III. a Eugenie.

Historický román z posl. dob.

Pro "Pokrok Západu" přeloženo.

DÍL II.

(Pokračování 30.)

V.

Souboj v Hydeparku.

Vévoda z Ossuna odebral se s mladým vévodou z Benevento onoho večera, který předcházel určený den souboje, k hraběnce z Montijo, aby se s ní a s konteskou Eugenií rozloučili.

Ossuna byl jeden z těch "šlechticů", kteří neznajíce cti ani počestnosti, hledí zevnějším leskem a chvástavcestí se vyznamenati. I sdělil chvástavě Eugenii oč se tu jedná—že totiž pro ni jde v souboj, a že vrátí se buď co vítěz, aneb že zůstane na bojišti mrtev.

Hraběnka sice snažila se vymluviti a odvrátiti souboj ten, než tím hrdinněji počínal si ten cancal, až mu v břiše divně při tom kručelo. Eugenie pak přála mu mnoho štěstí, a po taji se mu vysmála, neb necítila k němu ani té nejmenší úcty neb lásky. Nechala si jej totiž býti z nouze průvodčím, ba i dovolila mu slouti její zbožňovatelem, ale byl jí ostatně protivný, a jediné slovo a pohled Olimpia platil u ní více nežli tisícerě přísahy vyžilého vévody.

Slova kmotry Rodlonově vzbudila v ní opět znovu pocity a naděje, které zdály se býti dávno vyhaslé v ctižádostivém srdci Eugenie.

Ossuna měl trudnou noc. Usnouti nemohl—ležeda jak to asi dopadne zítra ráno při souboji. Vždyť slyšel, že karlistický jeho protivník dobře znal vlásti mečem i palnou zbraní, on však netroufal si tolik, nebyv nikdy u vojště, a nemaje tolik eviku. Než hleděl pomoci si tím, že objednal si pistole křivě vrtané, které nesly nějaký palec nad cíl, a doufal, že protivník přivolí k použití jeho pistolí, a že tak mu nemečno bude jej raniti, kdežto sám doufal použiti tajné vlastnosti zbraně své.

K ránu nemoha usnouti sedl a napsal několik listů, mezi nimiž jeden Eugenii, vyznávající jí horoucí lásku, a ostatní k uspořádání svých záležitostí, kdyby padnouti měl.

Pak nechal se pomocí sluhy svého vyšňořiti, a k sedmé hodině seděli oba vévodové, sekundanti a lékař ve voze, jedouce prázdnými ulicemi k Hydeparku.

Park tento, ač leží téměř u protřed města, jest v tyto hodiny ještě téměř prázdný. Jeho četné a rozsáhlé háje a lesiny, které odpolodne jsou oživeny tisíci bohatými kočáry, jezdci a procházejícími se, teď byly jako po vymření.

Povoz blížil se ku bráně Victoria od severní strany parku. Zde nalezá se studeň založena od jiného indického knížete, a v nejnovější době tu postaven "Albert Memorial", skvostný to pomník.

U brány té čekal už druhý povoz prázdný, a tudíž byli markýs a jeho sekundanté už v parku.

A skutečně stál Claude z Montholonu u studně s Olympiem, Fillipim a s lékařem, vážně rozhlouvajíce.

Odbyvše obě strany obřadné pozdravení, ubírali se za sekundanty do vnitř parku k rybníčku Serpentinu, malého to potoku park celý protékajícímu.

Zde nalezeno místo kryté a příhodné, a Ossuna měl z toho radost, že sekundanti, kteří nedáli se nižádného klamu, přijali jeho pistole, a nabíjeli je.

Kroky odměřené, každý postavil se na své místo, a Olimpio s lenventem dali znamení k palbě.

Obě rány vybuchli—než žádná nezdála se dojíti svého účele. Oba protivníci stáli pevně, a Claude, až byla koule zasáhla jeho levé rameno, nedal toho na sobě znáti ni nejméně, nýbrž žádal druhou ránu. Věděl ale teď, že pistol má chybu, neb něco podobného nestalo se mu nikdy.

Nechtěl totiž zavražditi protivníka, nýbrž učiniti jej jen neschopného ranou do ramene, a nepodařilo se mu.

Ossuna nechal si dáti pistol po ruhé, ale ruka se mu třásla. Byl mířil k srdci protivníka svého, a selhalo mu.

Po druhé vyšly dvě rány, a ošet obě zbuhdarma.

Po třetí nabito, a po třetí mířili teď bedlivěji oba protivníci. Rány padly na dané znamení, a Ossuna zbledl, neb kule vjela mu do pravého ramena učiníc jej neschopného k [illegible] střílení.

Lékaři [illegible] oběma, odnesli Os[illegible] obvázali hned r[illegible] nepotřebo[illegible]

[illegible] jeli z [illegible] kolik [illegible] střelb[illegible] nale[illegible] Os[illegible] bra[illegible]

VI.

Hrbatá kmotra.

Opustili jsme starou čarodejnici Rodlonovu onoho večera, kde Valentino byl vynalezl Dolores a obdržev od ní list kaktusový, jal se bráti se zpět do Londýna, a kde stará kmotra to spozorovavši spěchala z domu by něco takového překazila.

Bylatě to bába schytralá a smělá, a co si předsevzala, pakli se to jen vyplácelo, musela to prosaditi ať už cestou jakoukoli.

Spěchala do Southend obecnou silnicí, a přibyla na tamní nádraží o půl hodiny dříve, nežli Valentino.

Chvíle té použila by získala kus papíru a psací načiní, a těžkou rukou svou napsala lístek nadepsaný na nepravého vévodu z Mediny, jenž obsahoval následující slova:

"Milý vévodo! Donašeč tohoto lístku jest sluha dona Olympia. Představuje se ti, aby od tebe dozvěděl se dalších rozkazů.

Rodlown."

Lístek pěkně složila a zapečetila a na obálku napsala "Oxford str, No. 10."

A teď v koutě přikrčená bedlivě pozorovala každého vcházejícího, aby poznala mezi nimi osobu sluhy Olympia, již si dobře zapamatovala.

Netrvalo dlouho a Valentino spěšně vrazil do nádraží a hrnul se k okénku, kde lístky se prodávaly.

Rodlonová tlačila se do tmy, aby ji nespozoroval, a když jej viděla s lístkem vlézati do vozu, spěchala, aby se dostala do vozu přednějšího.

Uplynulo sotva půl hodiny, a vlak, zastaviv se na několika stanicích, vjel do nádraží londýnského.

Kmotra Rodlonová spěchala z vozu čerstvě jak čamrda, protlačujíc se mezi davem, a postavila se u hlavního vchodu nádraží, kudy všichni hosté vycházeli ven. A tu jala se hlasitěvolati:

"Sluha mylorda Aguado! Kde je sluha mylorda Aguado?"

Okolojdoucí nevšímali si jejího volání, až došlo ucha toho pravého, a Valentino žádostivě přiblížil se k stařeně, tázaje se jí, co že chce od sluhy Dona Aguada.

"A, díky bohu, to jste vy, ano, tak vás mně popsali," zvolala stařena, vléknouc jej za sebou z tlačenice.

"Tak mi jen povězte, co ode mne chcete; mám na spěch!"

"Vím to, vím. Nemusíte ale spěchat, vždyť jsem udělala tu dalekou cestu za vás. Mylord Olympio Aguado není doma. Hospodyně mně sem poslala s tímto listem—ona bezpochyby věděla, že přijedete za Southend."

"Arci že věděla—a co s tím listem?"

"Poslyšte—vždyť jsem celá ulícená—tento list byl dodán hospodyni, aby jej doručila do rukou vašeho pána ještě před půlnocí. Mylord Aguado ale nalezá se právě v paláci na ulici Oxford číslo 10.—Zde je to na listu napsáno."

"A co s tím?"

"Hospodyně mi uložila, abych co nejrychleji vás vynašla, neb tento list obsahuje nějakou veledůležitou zprávu. Mylord Aguado je teď u vévody z Mediny, ulice Oxford, číslo 10."

"U vévody z Mediny? A jak se to stalo?" divil se Valentino.

"To snad je nějaké tajemství, myslila hospodyně. Ale to psaní musí prý býti nejdéle do půl v rukou dona Aguada, neb prý v něm stojí něco o nějaké osobě, pro kterou mylord jel do č. 10. na ulici Oxford."

Teď se Valentinovi celá věc vyjasnila. Velitel jeho bezpochyby zatím vypátral něco o Dolores, a odebral se v první ráži přímo k vévodovi z Mediny, a žádá jej snad o ni. A stařena že bezpochyby poslána od hospodyně jejích, aby on nemusel vážiti dalekou cestu na ulici Waterloo, a pak zase zpět na ulici Oxford, tak aby list v čas došel do pravých rukou.

"Jen si pospěšte, panáčku, pospěšte, aby do půlnoci list se dostal pánovi do rukou. Jak jsem ráda, že jsem vás nalezla."

"Ještě jedno, matko," otázel Valentino. "Proč pak markýs list neotevřel a nečetl?"

"Vždyť on jel s donem do ulice Oxford, číslo 10."

"A tak—teď už rozumím."

"Tak jen spěchejte" napomínala stařena, a smála se v duchu, vidouc, že lesť její se úplně podařila.

I opustila Valentina ubírajíc se směrem k ulici Waterloo, a on k ulici Oxford.

Když jej však ztratila ve tmě z očí, vrátila se na nádraží, těšíc se na bohatou odměnu, jakou za chytrosť svou obdrží od nepravého vévody.

A Valentino spěchal. On nemohl se dočkati, aby spatřil svého pána, aby mu sdělil výsledek svého hledání, a ani mu nenapadlo, že je lapen v pasti.

V radostném tomto rozčilení uběhl celý kus cesty, až došel do ulice Oxford, a lehko pak nalezl palác číslo 10. Neviděl sice u něho žádný povoz, ale myslel, že snad ten někde zajel do vedlejší uličky ku projití uřícených koní, a jelikož už nebylo daleko do půl noci, spěchal do paláce.

Ta přijal jej vrátný ve vratech. Na jeho otázku, zdali nalezá se v paláci Don Aguado odpověl:

"To nevím, ale v salonu pana vévody nalezá se několik vznešených pánů."

"Tož oznamte mne u dona Olympia Aguada, že mu mám dodati důležitý list."

Vrátný vzal jej s sebou do předsíně, a nechav jej tam čekati, vešel do salonu. Právě tloukla půlnoc.

Po nějaké chvíli vrátil se vrátný se stříbrným talířem v ruce, a žádal Valentina za list, aby jej mohl odevzdati donu Olympiovi.

Valentino nic zlého netuše, podal mu list a ten zmizel s ním v saloně.

Endemo seděl v saloně s několika známými při tabuli a víně. Ihned poznal co to asi má znamenati, když mu vrátný oznamoval přítomnosť sluhy dona Olympia a nařídil by mu byl list přinešen, a sluhovi aby se řeklo, že jeho velitel nalezá se u vnitř. Počítal na to, že pakli sluha jeho byl něco vypátral o Dolores, že třeba jej jen několik dní zavřeného držeti, aby nesešel se se svým pánem, prvé nežli tento podnikne chytře navlečenou cestu noční na most Chelsea, kde už bude oň postaráno.

Endemo měl za svého důvěrníka anglického sluhu, Johna, který byl sice už přistárlý, ale prohnaný šibal a spolehlivý nástroj zlotřilého velitele svého.

Tomuto Johnovi chtěl Endemo svěřiti uvěznění sluhy. I vyšel do předsíně s Johnem, a tázal se Valentina:

"Jsteli sluhou dona Olympia Aguada, tož jděte s mým komorníkem. Váš velitel zdrží se ještě malou chvíli v salonech. Johne, pohoť soudruha svého dole vedlé kuchyň, dokud don jej nedá zavolati."

Komorník Endemův porozuměl hned pokynutí tomuto.

"Četl můj velitel ten list?" tázal se Valentino.

"Jistě, můj milý. Velí byste naň počkal," odpovídal Endemo, a pošeptal stranou komorníku: "za žádnou cenu ať ti neuteče—" vlákej ho do sklepení za kuchyněmi a dobře zavři!"

Obratný John ujal se teď Valentina a žertovně prohodil, že jelikož pánové si pilně připíjejí, sluhové že mohou též si nějakou labev nechat chutnati.

Valentinovi nelíbil se nový ten soudruh, neb z něho koukala prohnaná chytrosť a sprostnost. Tím více se mu nelíbilo, když jej John zavlékl do nějakého sklepení, které podobalo se více žaláři nežli čemu jinému, kde nalezal se holý stůl, dvě židle, a žádné okno — jen pevné dvéře. John ihned měl po ruce láhev šery a několik kalíšků, a vyzýval Valentina, by jen pilně pil, předcházeje jej svým příkladem.

Valentino zvyklý dobrému vínu, přihnul si několikráte, ale když cítil, že má dosti, a obávaje se něčeho nepříjemného, měl se na pozoru, by se nezpil.

Neb, ačkoli nemohl pochopiti, proč by to mohlo býti, přece budilo se v něm podezření nehlavé, které na jeho rozpačitosti i sám John byl poznal. A proto nabídl se, že doběhne nahoru, aby se podíval, zdali vrchnost už se připravuje na cestu, a že hned přiběhne sděliti to Valentinovi.

I vzal svítilnu se stolu, a opustil rychle sklepení. Valentino zůstal v úplné tmě.

Když komorník byl dvéře za sebou zavřel, slyšel Valentino ještě, že je tiše na zámek uzamkl—i vyskočil, klepal, volal—ale vše marné—nikdo nezdál se jej slyšeti—kolem panovala hrobová tma a hrobový klid.

Teď teprvé doznával Valentino, že ocitil se v pasti, že sedí u vězení.

Činil si sice výčitky a předhůzky, než to nic nespomohlo.

Endemo zatím nahoře chechtal se radostně, když se dozvěděl, že ptáček jest pevně v kleci uzavřen. Teď byl jist, že byť věděl sluha Olympiův sebe více o Dolores, že nebude moci to svému pánovi vyzraditi.

VII.

Skok do Temže.

Rána, kterou vévoda Ossuna obdržel při souboji, nebyla sice sama o sobě nebezpečná, avšak životní síly a dobré šťávy toho větroplacha byly úplně spotřebovaně, a lékařům bylo za těžko ránu zahojiti. Neb znova a znova usazovaly se skažené šťávy do rány, a hrozily býti životu jeho záhubou.

Mladý Benevento sice musel policii sděliti celý průběh souboje, avšak nevyzradil jména soubojovníků, a tím ušetřil Markýsovi vše potahování.

Hraběnka Montijo a její dcera denně nechaly se přeptávati o stavu nemocného, a stará paní posílala mu čas od času některé pochoutky, kdežto Eugenie zanášela se jen stále proroctvím staré hrbatá kartářky. Sdělila matce své a lordu Clarendonovi, který o ní vedl otcovskou péči, jen nepatrnou část proroctví toho, ostatní nechala pro sebe, a často na to myslíc, skoro uvěřila tomu. Nemohla si arci vysvětliti, jak by se to vše státi mohlo. Ale chtěla prozatím přesvědčiti se o pravdě slov kartářky tím, že se připravovala, že budoucí sobotu večer půjde na most Chelsea, a uvidí, co se jí tu vyplní.

Cítilať posud v srdci svém hluboký pocit pro Olympia, od té doby zvláště, kdy se přesvědčila, že láska její k Narvaezovi byla sklamána. Nenadála se ale, že večer ten měl býti Olympiovi osudným, že jest to pro něho léčka chytře od Endema sosnovaná k utracení jeho.

Endemo boje se pro Dolores byl by se odvážil každého zločinu, aby zachránil nebohou dívku tu pro sebe. A teď, co choval Olympiova sluhu ve svém sklepení uvězněného, tím žádoucnější mu byla smrť Olympia. Komorník jeho, John, byl mu schopným a oddaným nástrojem ku provedení zločinného útoku, a pak mohl na svém párníku "Flecha" třeba do Ameriky s Dolores utéci se, kde by jej byl nikdo nemohl rušiti a mu překážeti.

Claude z Montholonu se lepšil; jeho rána se hojila, a lékaři mu slibovali brzkého povstání z lože.

Filipo zatím byl v Londýně zapředl si několik milostných poměrů, jimž se museli jeho soudruzi od srdce smáti.

Olympio nevěděl co si má mysleti o Valentinovi, kteréhož vzdor pomoci policie nemohl nikde ani stopy nalézti. Jakoby byl ten opatrný jinak a věrný sluha někde poddal se četným lákadlům londýnským, a při tom zhynul. Aspoň takovou útěchu dala Olympiovi sama policie, řkouc, že bezpochyby stal se sluha obětí nějaké záletnice a jejího držitele, jako to často se tu stává.

Zatím přiblížila se sobota, kdy byl Olympio objednán objeviti se večerem na mostě Chelsea. I činil přípravy k odchodu.

V tom nechal se oznámiti policista, který byv předpuštěn, podával zprávu, že v tunelu Temže nalezena byla mrtvola nějakého neznámého cizince, a žádal dona, by s ním šel na stanici policejní a přesvědčil se, zdali to on.

Olympio byl hned pohotově, a jelikož měl ještě několik hodin času, spěchal s policistou na stanici do Wappingu, jakž zove se jistá část města obydlena hlavně lodníky a námořníky podlé Temže u skladišť.

Byl to hodný kus cesty, a k tomu nadarmo konaný, neb když byl policista Olympia do síně úmrtní mezi mnoho z vody vytažených mrtvol obého pohlaví přivedl, a jednu zvláštní včera vytaženou z Temže ukázal, poznal Olympio, že to není jeho sluha, a musel s prázdnem dlouho cestu na zpět konati.

I najal si povoz a nechal se co nejrychleji vézti k mostu Chelsea, který tehdy byl ještě dřevěným, kdežto teď pne se tu krásný řetězový.

(Pokračování.)

ANINKA.

Novela od

Jos. Kořeňovského.

(Pokračování.)

8.

Byla již hluboká noc. V postesném obleku stál Jiří u stolu, na kterém ležely rozházené papíry, listy, mapa Ruska a Řecka. Časem se sklopenou hlavou pohlížel do země, a stál bez pohnutí jako socha, časem jen brvy jeho se spustily a čelo vrásky na se přijalo.

U večer, když se všickni rozešli, zavolal jej k sobě kníže Dymitry. S přísnou a smutnou tváří dal mu peníze, listy do Petrohradu, průvodní list i povolení, a poručil mu aby ještě té noci odejel.

Věděltě Jiří jak důležité rozkazy obdržel, ale věděl také, jaká byla příčina toho pospěchu, Aninka vycházejíc vtiskla mu do rukou lísteček. V tomto mu oznámila rozmluvu s otcem a jeho záměr o vypravení jej z domu; v něm taktéž zapřísahala jej, aby nevyjížděl dokud se s ní neuhlídá. — Měl býti neposlušen svého dobrodince, a čekat až do dne, až vstane milenka? měl neuposlechnouti milenky, a odejeti ještě té noci jak mu bylo rozkázáno, a nevidět ji a nevzíti na cestu ani úsměchu lásky, ani slovíčka na rozloučenou? Když takto v duši přemítal a v zem hleděl, otevřely se zlehka dvéře a Aninka vstoupila.

Mušelinová sukénka odívala ji, přepásána toliko bílou hedbávnou šňůrou; vlasy její hladce učesané, končící se ve dva dlouhé pletence padaly na bílá jasná ňádra. Široké rukávy jejího šatu nezakrývaly půvabných a plných ramen; hlavu zdobil zelený vínek a na prsou tkvěla kytice z myrty. Tvář její byla vážná, a v očích byl jakýsi výraz náruživý a nezvratný, pozbaven lahody a věku.

Zlehka se přiblížila, tak že ji Jiří neslyšel, a položila ruku na jeho rameno; on vztýčil hlavu, chtěl zkřiknouti, ale na ústa jeho spadla měkká bílá dlaň, a výkřik podivení přešel v tiché a vroucí políbení.

"O, díky ti, díky!" zvolal Jiří, "nejtra byl bych tě již nespatřil."

"Můj otec chce, abys se vzdálil ode mne," pravila, "ale ty jsi můj; mohu se o tebe a vlasti rozdělit, ale celého tě nikdo mít nebude, pokud já jsem živa. Jiří! v kapli na nás čeká kněz a Marie, která bude svědkem naší přísahy. Miluju svého otce, ale tebe více. On se nedá uprosit; on jednou již vyřknul, a já musím jej být neposlušna. Pojď Jiří."

To promluviviši vzala jej za ruku a patříc naň pronikavým okem táhla ho za sebou. Mrazivá hrůza obešla ho po těle. Miloval ji nad život svůj — ale ta její přísná postava, tvář bledá, ač podivně krásná, ta slova pevná, ta smělost mladé dívky odvažující se ku kroku neposlušenství bez lítosti, beze strachu, bez slzí; obraz starce, dobrodince, a myšlénka nevděčnosti, všecko to najednou uvrhlo jej v jakési ztrnutí: nemohl si to vše vysvětliti, co se před ním dělo, a stál bez pohnutí, nedbaje ani táhnoucí jej ruky. Aninka zpozorovala stav jeho. Tvář její přijala na se výraz opovržení.

Pustila ruku jeho, obrátila se a odešla. — Probudil se Jiří, dohonil ji ve dveřích, a padna na kolena zvolal: "Kam jdeš?"

"Váháš-li," odpověděla, "nes spatříš mne více."

Slova ta vzbudila v něm celou jeho vášeň, a přetrhla všecky poutající jej vazby. Šli do kaple — a když byl den, byla Aninka pohroužena ve hluboký spánek, a Jiří stoje před jejím ložem patřil na ni s udivením a láskou, a netroufal se ji vzbuditi. Konečně i ona se probudila i pozvednouc hlavu podpírala se na loket jedné ruky, druhou odhrnula vlasy s čela a bílých ňader, ohlédla se kolem, a zpozorovavši Jiřího, který stál u vytržení, s úsměchem radosti a štěstí dala první "dobré jitro" muži svému. Po cnvtu vztáhla k němu ruce své — on se přiblížil; ona hrála si v jeho vlasech, hladíc tvář, vjela mu prsty do vousů a pravila: "Nyní jsi můj. Nyní tě mohu na nějaký čas postoupit vlasti, ale nechť ví, že jí půjčuju pokład — mé vlastnictví. Jeď můj; Jiří, já budu trpěliva." — To pravíc přitáhla jej zlehka k sobě, a ústa její šeptala sladká slova loučení.

9.

V několika hodinách na to byl již Jiří na cestě; Aninka byla samotna. Neplakala, nermoutila se, neptala se ani kam se Jiří odšel. Otec se po něm nezmiňoval, ona taktéž nedala ničeho na sobě znáti, že ho tu nebylo. Hrda na svou obětavost pohrožovala se v sladké upomínky několika chvil nepochopitelného štěstí.

Tak minulo několik měsícův. Otec myslil, že na Jiřího zapomněla, a obdržev zprávu o jeho rychlém návratě, zároveň ale potěšitelné noviny o láskavém přijetí jeho v sídelním městě, začal o něm rozmluvu. Aninka i tentokráte se přemohla, a zdálo se, že zpráva toliko její uší se dotkla, ale k srdci nepronikla.

Když ale Jiří zpět přijel, nikdo by nebyl poznal na tváři její jásککhosi nadšení. Přivítala jej lhostejně a rozmlouvala vážně o příčině jeho posedství, jakoby ničím jiným jí nebyl, toliko krajanem, jako kdyby celá její zvědavost přešla v politické jeho záležitosti Leč když bylo všecko v domě utichlo, postavy dvě stejně netrpělivy potkaly se na výstavku mramorového sálu, a noc i láska objala je a zaclonila křídly svými.

10.

Přiblížila se vesna, a nikdo se nedomýšlel, čím oni sobě byli. Otec viděl dceřinu tvář nezměněnou a zacházení s Jiřím jednostejné, upokojil se a mlčel: jediná toliko Marie věděla o všem.

Marie byla vychovala Aninku a milovala ji nad svůj život. Věrna jak mladost, mlčela jako hrob; ona byla svědkem jejich sňatku, a její ruka zatáhla tu nepronikнutelnou záclonu, pod kterou se ukrývaly jejich každodenní schůzky. Když všecko v domě usnulo tenkráte prohlídla Marie zahradu, schody a předsíně, a přesvědčivši se, že žádné pátravé oko nebdí, zaklepavši na dvéře Jiřího, zvala ho k ženě, která netrpělivě jej očekávala.

Ničeho se nezměnilo v domě knížete Dymitrysho; tytéž rozmluvy a zábavy; toliko v srdci Jiřího nastala znamenitá změna. Když se sám nad sebou pozastavil, viděl, že se stal mlčkým, zženštilým; síla a otuželost ducha jeho ochábla, a povinnost a vlast nebyly už u něho na prvním místě. Zapomněl skoro na svůj pluk; Řecko se časem zjevilo v paměti jeho v šatě krví zbroceném — ale v téže chvíli mezi tímto smutným obrazem a jím samým stavěla se zářící podoba Aninčina, tulila ho na svá horoucí, prsa, a měkké ručky kladla na jeho oči, aby neviděl vlasti. Svědomí mu vyčítalo nemužské to živobytí a srdce jeho trhalo sebou tajně v uspávajících jej poutech lásky.

U prostřed té války uvítal skoro s radostí rozkaz generála, komandujícího celé vojsko, který mu poroučel, aby se dostavil s plukem v hlavním táboře.

Navrátil se máj. — Noc byla teplá a jasná. Měsíc třpytící se patřil zrovna k otevřené okno, při kterém seděl Jiří a u něho Aninka. Na její tvář něžnou padaly papraky té milostné hvězdy, a světlo to mívalo se v jejím oku. Nikdy nebyla Aninka tak krásná, nikdy nedívala se na muže svého s větší láskou a touhou — ale nikdy také upomínky na povinnost a vlast neobjevovaly se silněji v duši jeho. Zamyslil se, a myšlénky jeho byly daleko od té, která pro něho a toliko jím žila.

"Jiří!" pravila, pozorujíc jeho roztržitost, "ty jsi zamyšlen, když jsem u tebe?"

Jiří se probudil z myšlének a přitiskna ji k srdci, pravil: S bohem, Aninko! zejtra tu budeš samotna."

"Samotna?" zkřikla a vytrhla se z jeho klínu. Potom vzavši tvář jeho do obou dlaní, a obracejíc se k světlu měsíce doložila: "Pohleď mi do očí — co znamenají ta slova?"

"Což mohou znamenat?" odpověděl s úsměchem; "zejtra odejdu s plukem na několik týdnů k generálovi."

"Přelháváš mne a usmíváš se," pravila odstupujíc od něho a dupajíc bosou nožkou na zem. "To je tvá vlastní vůle, nemiluješ mě více?"

"Aninko!" zvolal Jiří vztahuje k ní ruce.

"Mlč!" odpověděla. "Od nějakého času pozoruju na tobě změnu."

"Bylas rozumější těch několik měsícův, co jsem tu nebyl," pravil Jiří.

"Tenkráte jsem se pyšnila svou obětí, a dcera Řecka přidusila žal milenky a ženy. Toho času věděla jsem, že jsi zůstavil se mnou celou svou duši, že jak mile jsi poznal cenu mé lásky, bylbys pro mne dal svůj život a všecko. — Nyní jsi se nasytil a utíkáš."

"I nyní mohu pro tebe dát život svůj; ale pro dědinou fantasii nedám ti v obět čest a povinnost. Miluju tě, ale jsem vojínem a musím poslouchat; za dvě neděle budu opět u tebe."

Nějaký čas stála u mlčení, potom pozvednouc hlavu pravila: "Dvě neděle? dobře — ale pamatuj si, že ti dávám jen dvě neděle. Mohl bys toho litovat, kdybys se opozdil, ještě mne neznáš." To pověděvši, vrhla se na pohovku a doložila: "Jdi již."

Jiří k ní přistoupil, ustrnčen takou vášní. Kleknul, líbal ji, prosil, aby ho požehnala jakožto muže, který musí plnit svou povinnost. Nedala mu nijakého lahodění, nečekala ani slova, tvář její byla studena jako led, ústa zaťata, ruce k srdci přitisknuty. Teprvé když den do okna začal pohlížet, pravila: "Jdi již — jdi; ale pamatuj si, zůstavuješ mne tu s tou myšlenkou, žes mne přestal milovati. Nechá-li jí dozráti, rozdrtí ona mou ubohou hlavu. To mé poslední slovo."

Jiří odešel v myšlénkách plných hoře a starostí. Oddechnul si teprvé volněji, když se byl ucítil v sedle, když trouby zahřměly, když uslyšel řehtání a dupot tisícera koní a břinkot tisícera šavlí, které vedli za sebou.

(Dokončení budoucně.)

C. C. Graves

právník

v Creighton's Block. síň číslo 5

(31) OMAHA, NEB.

NAŠE NOVĚ ZAŘÍZENA

TISKÁRNA

jest největší na celém západě.

Zařízení její jest nejlepší!

Má všechny druhy písem

A RYCHLE OBSTARÁVÁ

veskeré tiskové práce

Velké parní lisy

jsou nejnovější konstrukce.

☞ Knihy, obětnicky všeho druhu, návštěvenky, navštěvní, ozdobné vstupenky a obchodní listky, etiquetty, formuláře, cirkulární listy kvitunky atd.

Všechno zhotovuje se

VKUSNĚ, RYCHLE A LEVNĚ

Stanovy a velké plakáty

obstarává naše tiskárna RYCHLEJI a LIPNĚJI než-li která koliv jiná, v Čechách

ČESKÉ,

ANGLICKÉ A

FRANCOUZSKÉ.

Nal tak zvaný "dlouhý tisk" jest nepoužívaný.

Office: 188 Farnham Street.

Omaha, Neb.

Souchotiny se zhojí!

Vydavateli „Pokroku Západu".

Ctěný pane!

Raďte uvědomiti čtenáře své, že mám bezpečný

LÉK na SOUCHOTINY

a všecky nepohůdky krku a plic, a že uzdravím jeho v mé praxi vyhojil jsem na stá případů, a nabízím

$1.000.00

za každý případ, kde by to nic nepomohlo. Věru jest má víra tak pevná, že polím Na ZKOUŠKU zdarma kahlenou nemocnému kdo se přihlásí.

Raďte ukázati dopis tento kahlenem, a buďte vlíc, že tryc nemocí tento, a zavděčíte si

Vaboho

Dr. T. F. Burt,

69 Williams St., NEW YORK.

OZNAMOVÁNÍ! lacino, dobře a systematicky. — Všichni, kdo by to nic nepomohlo, mají by poslat 25 centů Geo. P. Rowell and Co., 41 Park Row, New York, pro jejich PAMPHLET-BOOK (87. vydání), obsahující tabulku v ve jak 3000 novin a vypočítá okresních ceny. Obálky přijmají se pro ředné noviny v mnoha stárech a velkým zmírněním cen vydavatele. Opatřte si to knihu.

„Čechův Domov",

hostinec

ve Fremont, Neb.,

nabízí

ANTONIN JANSA.

Hostinec tento jest zařízen zvláště pro Čechoslovany, a ujišťuji kahdého, kdo mne navštívou svou poctí, že bude obsloužen dobře a levno, a že ve všech případech ochotně a spravedlivě mu bude poslouženo.

Ant. Jansa.

Nejlepší prerijní pozemky

v Iowa a Nebraska

na prodej

u želez. společnosti dráhy

Burlington a Missouri River,

na 10letý úvěr na 6% úroků.

JEDEN MILION akrů v Iowa a jižní Nebraska.

Nejlepší krajina ve světě pro rolnictví a chov dobytka.

Plodiny ceny zaplatí za pozemek a vzdělání jeho dříve, nežli kapitál jest splatitelným.

Za hotové dává se značné slevení.

Příběhstvy v české řeči i jinych, v němž je podrobný popis těch pozemků, ceny a výhody jejich, posílá se kahdému zdarma, když se obrátí na adresu: 16-3-15-6

LAND COMMISSIONER,

Burlington, Iowa, pro pozemky v IoWa.

Lincoln, Neb. pro pozemky v Nebraska.

KEARNEY'HO

bylinný vytah

BUCHU!

jediný známý lék pro

nemoc Brightovu,

a jistý prostředek proti všem nemocem, po chodícím z nesprávného stavu

ledvin,

proti se mocnosti, bílkovině, kamenu a všem podobným nemocem.

Kearney'ho

VÝTAH Z BUCHU

hojí všecky nemoce ledvin a vodnatelnost u žen i dětí, bez rozdílu stáří. Prodáváme Style de Jedna lahev Kearney'ho tekutého vytahu Buchu jest větší ceny, než-li všecky ostatní Buchu dohromady.

Cena: lahev za $1 šest lahví $5.

Sklad 104 Duane Str., New York.

Lékař je vždycky po ruce, aby odpovídal zdarma všecky dopisy a dával rady dobré.

Pošlete 2 centy na poštovní známku, a dostanete pamphlet.

CRANE & BRICHAM,

Jednatelové v

San Francisco, Cal. (4)

Padoucí nemoc hojí se zdarma!

Osoby trpící padoucí nemocí, ať se obrátí na Dr. PRISE a vezmou jednu lahev léku, jenž se jim pošle po expresu

ZDARMA!

Jedina výhoda při tom, pro ně jest zaplacení podstavných výrovnich, které při mém rozsáhlém obchodu jsou nepatrné.

PADOUCÍ NEMOC

jestli dr. Price zvláštním předmětem lékem, a rulí na vyhojení jeho lékem.

Pošlete si pro lahvičku na zkoušku, než stojí to nic a

vyhojí vás,

ať je nemoc sebe zastaraglejší a nestupnější.

Obětinky a dosvědčení zasílají se zdarma zároveň. [3-3]

slahvičkou na zkoušku.

Dobře udejte adresu své poštovní a své Express-Office, a pište na

Dr. CHAS. T. PRICE,

67, Williamstreet, NEW YORK.

HALL'S

VEGETABLE SICILIAN

HAIR RENEWER

(OBNOVOVATEL VLASŮ.)

Rozkošnost této vzácné opravy pro vlasy v stře roků od roku, od nové dlužno připisati pouze její nadsvětu. Nikoposní obnovitelný ave přinivice, že jest tuto jediný prostředek spolehlivý, který vrací šedým a nemocným vlasům přirozenou jich barvu, dodává jim hebkosti, lesku a síly. Pomocí při užívání přípravy te stává se bílým a řídkým, a vzácná nečistota, vyrabená i jiné nepříjemnosti při se odlíčí a mizí, vlasy nevypadávají a hlavy a bulky vlasový se zčil a obživují tímto prostředkem. Nadeškem užívání toho tohoto vlasy se zesilují a bustnou. Kdykoli užívá by toho holohlavy, obnoví tím a posílí bulky vlasové, která pak vydají se nové nový vartost vlasů. Arci ve vysokém stáří, kde bulky ty odumřely, nelze vysledku podobného očekávati. Je to nejspolehlivější vlastnil, jakoho se výbor může užívati. Zaroveň jest to výborný prostředek ku lílení vlasů, neb dává vlasům výborný lesk. A. A. Hayes, M. D. State Assayer v Massachusetts, dí: "Plnosty jsou tímto a dobře vzorno pro svůj účel a mám na to, že jest to nejlepší prostředek ku vyhnutí šedin.

Prodává se ve všech lékárnách.

Buckinghamova barva na kníry!

Jelikož naš Obnovovatel Vlasů tuto vyhodnocuje přišli dlouhý čas na obnovení bodrých vousů, připravili jsme barvu stálovou, která rychle a rozhodně dosáhne stejného cíle. Lehko se ji užívá, a barva, kterou vytvoří, jest trvanlivá a nelze se smýti ani setřeti. Prodává se ve všech lékárnách.

Zhotovuje se u

R. P. HALL & CO., Nashua, N. H.

AUGUST WEISS

KONSULÁRNÍ JEDNATEL

cizoslovanského a c. k. rakousko-uherského konsulátu v Chicago, Ill.,

má zastoupení [10-3m]

číslo 519 na 12. ulici,

mezi ulicemi Farnam a Douglas,

OMAHA, NEB.

i zastoupení a směnky

směnky a úvěrní listy

do celé Evropy, vydává ale do ČECH a na MORAVU, tak že bezpečně bez ztráty peněz pošlou tam penízce.

Dědictví a jiný majetek

pro lidi tohoto vyřídím, vyrobím a ať, kdož v dědictví. Všechna k tomu potřebná zařízení, a stvrzení ve věci tohoto obstarám a zařídím.

Prodám

LÍSTKY na LODĚ

do Evropy i z Evropy na všech linijích nejlepších parních lodí.

Josef Klima,

HOSTINSKÝ

u nádraží v

CRETE, NEBRASKA

odporučuje kupujícím svůj velmi dobře a pohodlně zařízený hostinec, kdež nalezneme vždy dobrou jídla a čisté postele. Vlastní dává nejlepší lihoviny a jest vzdálen hned kahdému spolehlivou stanici v kempě pomocníka.

Dráhy

v majetku a v užívání

společnosti

Chicago & North Western.

	Mile
Chicago do Clinton	128 10
Clinton do Missouri River	352 90
Stanwood do Tipton	8 50
Chicago do Freeport	121 00
Elgin do Lake Geneva	14 50
Geneva do St. Charles	2 40
Geneva do Batavia	3 00
Belvidere do Winona	228 60
Kenosha do Rockford	72 40
Chicago do Milwaukee	85 00
Chicago Cut-off a pobřežní trať	18 05
Iowa Midland	72 40
Chicago do Ishpeming s pobočními tratěmi	462 32
North-Western Union	62 30
Winona & St. Peter R. R.	250 25
Celkem	2,002 70

AYER-A PILULKY.

(AYERS CATHARTIC PILLS)

PEN and PLOW

Hambursko-americka

paroplavební společnost.

Hamburg - Amerikanische Packetfahrt Actien-Gesellschaft.

PŘÍMÁ POŠTOVNÍ PAROPLAVBA

mezi

Hamburkem a N. Yorkem

HAMBURKU do NEW YORKU

☞